

HÜZZÂM İLÂHÎ

DÜYK

KEN'AN RIFÂÎ

TÂ. E ZEL. DEN Â. Şİ KİM BİR Şİ VE KÂ RİN . . Â - Nİ NA

CÜM LE Â - LEM OL DU HAY RÂN - KÂ ME TÛ EN - DÂ MI NA
HİÇ DO YUL MAZ VEC Hİ NİN SUB - HU ME SÂ SEY - RÂ Nİ NA

KÂ ME Tİ MEV - ZÛN - SAN Kİ BİR E LİF Â - - SÂ. O NUN -

Tâ ezelden âşıkım bir şivekârın ânına
Cümle âlem oldu hayran kâmet ü endâmına

Kâmeti mevzûn, sanki bir elif-âsâ onun
Hiç doyulmaz vechinin subh u mesâ seyrânına

Hep onun emriyle devr eyler felekler dâimâ
Bulsa kim ânı, erermiş maksad u âmânına

Âleme geldim nihân oldu gözümde dilberim
Anladım tutmuş beni kayd eylemiş aşk dâmına

Ben onu bulmak için her yerde pek çok aradım
Bî-karâr oldum nihâyet girdim aşk meydânına

Vuslatiyeçün çok çalıştım dâim efgân eyledim
Çâre-sâz oldu nihâyet derdimin dermânına

Ben gezerken serserî, baktım gelir benden yana
Ben de koştum kendimi attım onun devrânına

Kaçmasın benden diye tuttum yapıştım destine
Verdi söz, and eyledi varmış gibi îmânına

Uykudan bîdâr olunca, el benimmiş anladım
Kendimi gördükde daldım hayretin ummânına

Ben bana âşık, bana âşık imiş ben bilmedim
Zill iken "Ken'ân" kavuştu Yûsuf-i Ken'ân'ına

(Güfte: Kerdî'si'ne)